

Hồi 50

Mê Tâm Hoàn

Nơi tổng đàn của Hoa Nguyệt Hội, Nam Nữ Hội Chủ đã trở về. Nữ Hội Chủ Vương Lệ Hoa, hay Vũ Chi Hoa cũng là mẹ ta, lúc nào cũng có mảnh lục che mặt.

Mẹ quay lại chồng, gần giọng:

- Thế là lại vuột mất thằng tiểu tử.

Phương Thế Võ nói:

- Biết làm sao được. Võ công của Ẩn Diện Khách thật siêu phàm. Ta làm sao thắng nổi.

Vũ Chi Hoa bực bội:

- Chẳng hiểu lão Ẩn Diện ấy liên quan với Hắc Diêm Vương ra sao, mà quyết tâm cứu thằng tiểu tử đến thế.

Nam Hội Chủ lắc đầu:

- Chuyện đó ta chưa biết được. Có điều ngạc nhiên là ta thấy lão Ẩn Diện sử dụng mấy tuyệt chiêu giống trong Hỏa Long Bí Kíp. Không lẽ lão này đã chộp được pho võ công của Lục Siêu Quần?

Nữ Hội Chủ kêu lên:

- Phu quân nói thiếp mới nhớ ra. Lúc tiểu tử Hắc Diêm Vương ngắt đi, quả thật Ẩn Diện Khách có sử dụng hai chiêu Hỏa Long Thần Chương để áp đảo Liễu Phàm đại sư. Việc này ta phải điều tra tường tận xem Ẩn Diện Khách đích thực là kẻ nào.

Nam Nữ Hội Chủ Hoa Nguyệt Hội đang bàn tán, thì Phương Tuyết Vân từ ngoài đi vào. Nàng tươi như đóa hoa hàm tiếu:

- Mừng song thân mới về.

Nàng thần nhiên và vô tư, vì tưởng việc nàng cứu thoát chàng thiếu hiệp đẹp trai qua ngã mặt đạo cha mẹ nàng đều không biết, bởi những tên thuộc hạ đều đã bị Lục Siêu Quang giết chết.

Vũ Chi Hoa vui vẻ vuốt tóc con gái:

- Ôi, con của mẹ đẹp quá. Nhưng nếu con dùng một hoàn Mỹ Dung Tố mẹ vừa luyện xong, con sẽ đẹp hơn nhiều.

Tuyết Vân xà ngay vào lòng mẹ:

- Mẫu thân, cho con uống thuốc ấy ngay đi.

Thò tay vào bọc, Vũ Chi Hoa lấy ra một hoàn thuốc trao cho con gái, với giọng ngọt ngào:

- Con hãy uống hoàn Mỹ Dung này với một chung rượu dung mạo con sẽ thắm tươi, quyến rũ hơn.

Phương Thế Võ liền rót rượu ra chung, hấn cũng dịu dàng bảo:

- Rượu đây uống đi con.

Cô gái bỏ hoàn thuốc vào miệng, đưa chung rượu lên môi uống cạn. Nàng ôm lấy mẹ:

- Cảm ơn thân mẫu...

Lạ thay, vừa dứt lời Tuyết Vân gục ngay vào lòng mẹ, lịm đi. Phương Thế Võ nhòm tới:

- Ủa, nàng vừa cho nó uống Mê Tâm Hoàn phải không?

Vũ Chi Hoa mỉm cười:

- Đúng thế. Nó sẽ mê lịm đi. Và khi tỉnh dậy thì mọi chuyện gã trai khốn kiếp kia nói cho nó nghe, nó sẽ quên hết...

Bật cười lớn, Phương Thế Võ nói:

- Và nó sẵn sàng giết chết gã nọ, nếu còn gặp lại...?

Nữ Hội Chủ gật đầu, đắc ý:

- Đó chính là mục đích của ta.

Mụ bông cô gái đặt lên chiếc thạch sàng, trên môi mụ nở nụ cười thỏa mãn. Chợt quay lại thấy gương mặt Phương Thế Võ có nét lo âu, Vũ Chi Hoa liền hỏi:

- Phu quân còn trầm tư điều gì vậy?

Phương Thế Võ đáp:

- Chưa giết được gã tiểu tử ấy là ta chưa yên tâm. Vì có thể trong một dịp nào đó, thằng ranh ấy tiết lộ chuyện bí ẩn của mình trước quần hùng... Nàng thử tưởng tượng đôi ta sẽ ra sao?

Cặp mắt Vũ Chi Hoa quắc lên ánh tinh quang lấp lánh:

- Nhất định là ta phải tìm giết cho được nó. Ta còn phải tìm hiểu xem Khuu Lôi Chấn có còn sống và cùng gã tiểu tử này lên khỏi Tử Vực Ma Phong hay không.

Nam Hội Chủ gật đầu lia lịa:

- Đúng thế, ta lại phải tiếp tục lên đường ngay thôi.

Bỏ mặc Tuyết Vân nằm trên chiếc giường bằng đá nhẵn bóng. Phương Thế Võ và Vũ Chi Hoa cặp tay nhau ra ngoài.

Chỉ thấy tay một cái, mười cặp nam nữ thuộc hạ đã phi hành vun vút theo Nam Nữ Hội Chủ.

Bọn chúng đi lòng sục tung tích Hắc Diêm Vương.

- o O o -